

[Falk Hansen.]

Sammen med ministerens lovforslag behandles også et lovforslag fra venstre. Jeg skal kun ganske kort nævne, at venstre med dette lovforslag har ønsket, at udgifterne til kirkeblade skal holdes uden for rådighedsbeløbet. Det er en tanke, jeg ikke kan tilslutte mig alene af den grund, at der dermed åbnes for, at der kan bruges ubegrænsede beløb til dette formål. Jeg ved godt, at man kan have stor tillid til de folkevalgte, også i menighedsrådet, og det vil jeg også gerne have. Men jeg tror alligevel, man skal være varsom med på dette område at give beløbet helt frit, ikke mindst i en periode, hvor vi alle sammen skal spare. Nogle af os husker da, at man f. eks. har været ude for sogne, hvor man ønskede at anvende beløb oppe omkring de 60.000 kr. alene til udgivelsen af kirkebladet.

Der er nogle andre ting i venstres lovforslag, som naturligt kan indgå i drøftelserne af ministerens lovforslag.

Men jeg vil gerne slutte med at takke ministeren for det fremsatte lovforslag. Selvfølgelig er der en række ting, som vi kommer til at se nærmere på. Men jeg er tilfreds med, at ministeren har benyttet anledningen, da loven alligevel skulle tages op, til at foreslå en række ændringer, som på forskellig måde efter min opfattelse kan medvirke til at styrke det folkevalgte element i kirkens dagligdag og dermed forhåbentlig også være med til at øge interessen i og omkring menighedsrådenes arbejde, sådan at de kommer ud af den såkaldt pseudodemokratiske virksomhed og bliver et mere levende element i det folkelige liv.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til en vilvillig behandling af lovforslaget i kirkeudvalget.

Burgdorf: Ganske vist behandler vi nu to lovforslag, men det går nok sådan, at det lovforslag, venstre har fremsat, kommer til at stå noget i skyggen af det lovforslag, kirkeministeren nu er kommet med.

Der er ingen tvivl om, at det lovforslag, ministeren har lagt på bordet nu, har vakt megen interesse, før det blev fremsat, og jeg skal da ikke kunne sige, om man er blevet skuffet og overrasket over eller glad for lovforslaget. Jeg synes selv, det er et skridt i den rigtige retning, som her er taget.

Nu ved jeg godt, at man i kirkelige kredse, i hvert fald her i huset, påstår, at på det kirkelige område skal man gå med små skridt, og det kan måske være rigtigt. Men det kan også resultere i, at man kommer til at stå og trippe på stedet, og det kan ikke rigtig være meningen. Jeg synes, det her er et fornuftigt skridt fremad, og den motiveering, kirkeministeren giver for sit lovforslag, nemlig at forøge menighedsrådenes kompetence og indflydelse, er helt rigtig; den tror jeg vi er mange her som kan stå bag ved. Det er meget prisværdigt. Men jeg er ikke overbevist om, at menighedernes kompetence og indflydelse tilgodeses på den måde, nogle af os gerne ville have, bare ved at rådighedsbeløbene hæves og præsterne fratages deres stemmeret i menighedsrådene og menighedsrådene gives mulighed for at ændre de fastsatte gudstjenestetider. Der må efter min opfattelse langt større frihed til end nu.

Jeg må måske stille kirkeministeren et par spørgsmål. Finder man det rigtigt med den regel, at der kun må være en stigning på det kirkelige budget på 20 pct. om året? Og i bekræftende fald hvorfor?

Er det også nødvendigt, at den ene folkevalgte instans, som menighedsrådet trods alt er, skal kontrolleres af en anden, af kommunalrådet? Kan menighedsrådene som en demokratisk instans ikke nøjes med vælgerens kontrol?

Når det er sagt, vil jeg dog gerne understrege, at det foreliggende lovforslag sigter i den rigtige retning. Det må være rigtigt, at menighedsrådenes formænd og næstformænd vælges blandt de valgte medlemmer. Dette med at være født medlem til noget i vor tid passer ikke rigtig mere, det er tiden løbet fra. Jeg tror for resten heller ikke, at så forfærdelig mange præster er interesserede i at lade sig stille på en eller anden bestemt liste i sognet, hvilket let ville medføre, at de kom til at stå i en skæv stilling til andre grupper i sognet. Det rigtige må være, som lovforslaget siger, at præsten bør være rådgiver og konsulent for menighedsrådet. Noget lignende har i flere år været praktiseret i skolekommissioner, hvor skoleinspektøren har fungeret som rådgiver. Det må være rigtigt og fornuftigt, at også de fastansatte præster har mulighed for at deltage i rådets møder.